

Binnenkijken in Voorburg

Tekst: Margriet Zuidgeest
Fotografie: Liesbeth Bergen

“Wat er ook gebeurt, dat sanitair komt er!”

In 1991 deed de familie Bakker een bod op een dertiger jaren huis aan de Broekslootkade. Het ging niet door. Maar na negen jaar buitenland liepen ze weer tegen dit Voorburgse huis aan en werd de koop alsnog gesloten. “Dit huis was meant to be!” Met het kleinste kamertje als grootste trots...

“Net zat ik nog hier aan tafel, in de avondzon!” zegt Hans Bakker enthousiast. “Sinds de muur tussen keuken en kamer er uitgebroken is, hebben we meer licht en zelfs laat nog zon.” Met deze open keuken lijkt de kamerbreedte verdubbeld. Samen met zijn vrouw Marie-Josée zit hij aan de twee meter tachtig lange notenhouten tafel, waar acht stoelen omheen staan. “Onze drie dochters zijn het huis uit, maar we wilden een ruime eettafel voor als iedereen gezellig mee eet.”

Zwevende boekenplanken

Deze robuuste tafel met een massieve houten poot in het midden hadden ze gezien in een tijdschrift. Joeri Koolhoven heeft 'm gemaakt, tot hun grote tevredenheid. Marie-

Josee: “Net als die boekenplanken en de bar trouwens.” De planken lijken aan de wand te ‘zweven’, want nergens is ondersteuning te zien. “Die heeft de meubelontwerper prachtig weggewerkt met pennen in de achter- en zijmuren. Interieurontwerpster Edmée Driebeek kwam met het slimme idee om deze boekensteunen met ingebouwde spotjes in de kast te plaatsen.”

De bar is een onverwachte blikvanger; een forse (wederom) notenhouten plank die ‘overhelt’ vanaf een keukenblok, met eronder een tweetal krukken. “Mijn man zit hier altijd te ontbijten, en als de kinderen thuis zijn, kunnen we gezellig kletsen als ik sta te koken.”

Een ‘scheve’ woonkamer

In februari 2010 heeft het echtpaar besloten het huis te verbouwen. Tussen de bezichtiging twintig jaar geleden en de koop in 2000 was er wel wat aan het huis veranderd, maar er waren nog steeds stalen kozijnen met enkel glas. Die zijn in de afgelopen jaren vervangen. Maar de recente verbouwing ging niet zonder slag of stoot. Marie-Josée lacht: “We kwamen er met het opmeten van de gordijnen bijvoorbeeld achter dat er een hoogteverschil van maar liefst vijf centimeter was in de kamer! Dat merk je normaal gesproken niet, maar na heel vaak nameten, bleek de kamer wel degelijk ‘scheef’ te zijn.” Gelukkig was er geen sprake van een bouwkundig probleem.

Wat meer stof deed opwaaien, was de bouw van een open haard ‘om de hoek’, in het midden van de kamer.

Hans: “Bij het vervangen van de schouw bleek dat het isolatiemateriaal los om het rookkanaal zat, dus dat stortte massaal naar beneden! Er kwam zo’n enorme stofwolk omlaag dat de rookmelder op notabene de eerste verdieping alarm sloeg!”

Een watervalletje als fontein

Boven is de studeerkamer de trots van Hans. “Dit tweepersonsbureau heb ik jaren geleden gekregen. Joeri heeft er een passende eikenhouten kastenwand bij gemaakt in dezelfde stijl; het houtsnijwerk van het bureau komt er prachtig in terug.” Maar de gezamenlijke trots betreft het ‘kleinste kamertje’, dat allesbehalve klein is. “In een sanitair showroom liepen we hier tegenaan en ik zei tegen Hans: ‘Wat er ook

gebeurt, dit komt in ons toilet!’” Ze doelt op een indrukwekkende cilindrische zuil van porselein met een heus watervalletje. De bolvormige wc-pot is van hetzelfde design.

“En daarmee was de cirkel in april van dit jaar na ruim een jaar intensief plannen eindelijk rond. Binnen budget en op tijd!”

